

born, om beskæftigelse, om de gamle, om flere job. Det har faktisk været en helt anden situation end den, man havde fra 1982 til 1993.

Det ved hr. Thor Pedersen godt, men hr. Thor Pedersen trykker på knappen, og så kommer den samme plade, der er kommet år efter år, siden Venstre kom i opposition.

Jeg vil også kort sige til indlægget om, at vi kaster os over boligejerne, at det er ukorrekt. Venstre fik jo et svar under forhandlingerne omkring pinsepakken, der viser, hvor gunstigt det har været for boligejerne de sidste fem år, og at boligejere med en ganske almindelig bolig har haft en fordel på over 12.000 kr. om året, der langt opvejer de ændringer, der sker med pinsepakken. Det ved Venstre udmærket godt. Jeg synes, man skulle bekræfte heroppefra, at sådan er det.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg stillede hr. Thor Pedersen et, synes jeg selv, meget enkelt spørgsmål. Det fik jeg ikke noget svar på overhovedet. Jeg fik derimod en lang klamamse om, at vi Socialdemokrater har en eller anden forblømt opfattelse af, at dansk økonomi ikke påvirkes af udlandet, og at det er der ingen risiko for. Sådan nogenlunde tror jeg, det var.

Men det var sådan set ikke det, der var min pointe. Vi mener, at der er en klar påvirkning fra udlandet til dansk økonomi, og vi mener også, der er en klar fare for, at dansk økonomi kan blive revet med i den udvikling, der foregår. Men jeg stillede bare det enkle spørgsmål: Hvorfor mener hr. Thor Pedersen, at vi ikke er mere berørt, end vi er, hvis det er sådan, at hr. Thor Pedersens mørke, dystre billede af dansk økonomi er sandt? Er sandheden ikke tværtimod, at svaret er, at dansk økonomi er én af de stærkeste økonomier i hele verden, og derfor passer hr. Thor Pedersens dystre billede ikke? Hvordan kan det være, at de alle sammen bliver blæst omkuld, og vi har en fuldstændig uansvarlig regering og en økonomi, der kører langt ud over kanten, og alligevel lever vi i bedste velgående og bliver overhovedet ikke påvirket?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Jan Petersen spurgte til pinsepakken: Hvis nu der er stigende offentligt forbrug, og det private forbrug ikke er steget så meget som forud-

sat, hvad vil man så gøre? Det, jeg konstaterer, er blot, at det private forbrug er steget mindre end forudsagt tilbage fra 1993, og det offentlige forbrug er steget mere end forudsagt siden 1993. Så er det jo ejendommeligt, at det, man vælger, er at kaste sig over det private forbrug; det er de private husstande, der får øretæverne, i stedet for at tage fat dér, hvor det er skredet i forhold til forudsigelserne.

Regeringens mål, hvis der er et mål at sætte for et privat forbrug, er altså ikke nået, for det er mindre end det, man forudsatte, hvorimod det offentlige forbrug er steget mere end forudsat. Så det er altså ejendommeligt, at man vælger at løse problemerne på den måde.

Hr. Buksti spørger igen til, hvordan det kan være, at det ikke har berørt Danmark. Jamen det er jo lige præcis det synspunkt, der er det farlige: at sige, at det ikke berører Danmark. Sådan er det jo med global økonomi, det tager tid. Det tager tid, før det udvikler sig. Det er et spørgsmål om psykologi, hvornår det virker på hvilke børser. Men at tro på, at fordi vi har den økonomi, vi har i Danmark, så er vi ikke påvirket af børsen i Frankfurt eller i New York eller i Tokyo, er farligt. Hvordan i alverden tager vi den problemstilling op? Og vores svar er: især ved at fokusere på virksomhedernes konkurrenceevne.

Jeg skylder hr. Villy Søvndal et svar på det spørgsmål om, hvordan vi forestiller os tilbudet til førtidspensionister. Det gør vi, ved at det skal være tilbud, der er altså ikke tvang. Men det ligger jo i loven, der træder i kraft fra 1. juli i år, at man fokuserer på revalidering, altså at kommunerne får en særlig pligt til at arbejde med revalidering. Og dér ligger selvfølgelig også en moralsk pligt for førtidspensionisten til at tage imod de tilbud, som kommunen stiller i forbindelse med en plan for revalidering.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Thor Pedersen står her og prøver at bilde befolkningen ind, at hvis alle har fri adgang til behandling på privathospitaler, forsvinder ventelisterne. Men fri adgang til privathospitaler skaber da ikke en eneste ny seng. Det kan allerhøjest flytte nogle læger fra de offentlige hospitaler over til privathospitalerne og dermed give længere ventetider på de offentlige hospitaler.

Selv om hr. Thor Pedersen ikke vil ud med det, bliver jeg nødt til at forklare, hvad liberalisme og markedsøkonomi går ud på. Markeds-